

Hvis de gør det, er det så, fordi de gerne vil genere de danske skatteydere, eller er det, fordi de har et økonomisk problem, som de forsøger at løse på en uhensigtsmæssig måde?

Et af vore kritikpunkter af lovforslaget er, at analysen af det problem, man forsøger at løse, slet ikke er tilbundsgående nok. Den kratter jo kun i overfladen og siger, hov, der kommer nogle, som vi synes vi ikke vil betale for, så må vi lade dem betale, i stedet for at se på, hvorfor det mon er, at danske universiteter markedsfører sig, sådan at man får øje på dem i udlandet, og at de optager nogle, som ministeren åbenbart synes med ordførerens ord fylder op og er de forkerte.

(Kort bemærkning).

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Jeg vil ikke bruge ordet forkerte, men jeg vil gerne sætte fokus på det hensigtsmæssige.

Jeg synes, at fru Margrethe Vestager nu fokuserer på den ene del af hele problemstillingen i lovforslaget. Prøv da at fokusere på det fremadrettede, det hensigtsmæssige, nemlig at vore universiteter med de her stipendier får mulighed for at gøre nogle strategiske satsninger over for nogle studerende, nogle unge, som kan bidrage til at løfte hele niveauet, også løfte niveauet på universiteterne.

Jeg vil også gerne sige til fru Margrethe Vestager, at vi har fået bestyrelser på de enkelte universiteter efter den fremragende universitetslov, som vi fik vedtaget for et par år siden. Disse bestyrelser får altså her et nyt instrument, et nyt redskab til, at internationaliseringen kan blive virkeliggjort i langt højere grad, end der har været mulighed for tidligere, for vi fokuserer nu på de her ordninger, der er for de studerende, både de danskere, der tager til udlandet, og dem, der kommer til Danmark ved hjælp af stipendierne.

Men man skal også prøve at fokusere på de andre elementer, der er i lovforslaget, hvor vi giver mulighed for, at f.eks. danskere nu kan tage til udlandet og få en dansk kandidatgrad, selv om de studerer to tredjedele af tiden i udlandet. Der er mange utrolig positive elementer i det her forslag, som jeg glæder mig til at vi kan få mulighed for at drøfte videre i udvalget.

(Kort bemærkning).

Jesper Kiel (EL):

Jeg vil gerne spørge ministeren, om han ikke kan frygte for kvaliteten af uddannelserne. Den er jo

meget i fokus i de her dage. En markedsføring sætter jo nogle nye mekanismer i gang. Hvis ens forældre har betalt i dyre domme for, at man kommer til et andet land og skal tage en uddannelse, så forventes det jo også, at man kommer hjem med et eksamensbevis.

Hvis universiteterne skal ud at markedsføre sig selv, så bliver et af kriterierne også dér, at det er et sted, hvorfra man ved, at folk kommer tilbage med et eksamensbevis. Jeg synes, man har set inden for nogle andre områder, hvor man kan betale sig til at få en professionsbachelor eller noget andet, at det jo altså bliver et kriterium, der kommer ind.

Så kan man også spørge sig selv, hvem der skal betale for den her markedsføring. Hvis universiteterne får det beløb, det koster at uddanne folk, hvem er det så, der skal betale? Man skal bruge større og større energi på at markedsføre sig, sådan som man har set det på de områder, hvor der er blevet sådan fri konkurrence inden for uddannelserne.

(Kort bemærkning).

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Det er klart, at markedsføring koster noget. Men hvis man ser på nogle af de eksempler, vi har hørt om fra udenlandske universiteter, så er det simpelt hen en kæmpeforretning i dag at sælge uddannelser, få fat på studerende, simpelt hen fordi uddannelse er et helt centralt element, når vi taler om internationalisering og globalisering. Det er det også i den danske debat. Derfor tror jeg rolig, jeg kan sige, at den markedsføring, der gøres de steder, hvor det for alvor er sat i system, er en både naturlig og god forretning sådan helt isoleret set.

Det anser jeg ikke for at være et problem. Det gør jeg heller ikke med hensyn til det ønske om at få bedre uddannelse end andre. Det sker jo ikke, for man går jo ind på de danske universiteter på lige fod.

Men til gengæld synes jeg godt, man kan få den oplevelse, når man følger udenlandske universiteter, at det, at der bliver en betalingsordning, gør, at niveauet samlet set bliver hævet, for der bliver selvfølgelig nogle større forventninger, og der kommer et større input udefra.

Det tror jeg samlet set medfører, at vi får endnu bedre universiteter, endnu bedre uddannelser, både for de få, som nu kommer til at betale, og for de mange øvrige, der er på vores 12 universiteter.